

Simboli i magija

Pritom treba razlikovati dva glavna aspekta: iznutra oslobođeni čovek koristi izvorne simbole kako bi za svoje bližnje oslobodio božanske snage, a za prirodu vezan čovek mnogostruko koristi ove iste simbole, kako bi prirodne snage prizvao za zemaljsku upotrebu.

Pojam „magija“ se obično povezuje sa „istočnjačkim učenjima“, „arabnjacima“ ili isceliteljima. Pritom se polazi od toga da se magija služi određenim ritualima i prizivanjima, kako bi manipulirala višim i nižim moćima, ljudima, životinjama i stvarima. U tom smislu se i govori o „beloj“ ili dobroj magiji, o „crnoj“ ili demonskoj magiji i „sivoj“ magiji, kao mešavini ove dve. Međutim, čovek obično ne zna da ove tri forme magije igraju svoju ulogu i u svakodnevici prosečnog modernog čoveka.

Ljudi međusobno komuniciraju znacima i objašnjavanjima, molbama i zapovestima, obećanjima i pretnjama. Pritom se izražavaju rečima, gestovima, a često i simbolima. Rečima prenosimo tuđe poruke, dok gestovi i simboli služe za to da se nešto „kaže“ bez reči ili da bi se značenje reči podcrtalo i razjasnilo. Najviše vrednosti, kao i najniže, mogu se putem reči, gestova i simbola aktivirati i može se tako na njih uticati. Pritom su motivacija „pošiljaoca“ i nivo svesti primaoca, presudni za rezultate. Primalac asimilira preko svojih čulnih organa i može se, ako svesno živi, otvoriti ili zatvoriti pred onim s čim se susreće.

Simbolična forma prenosa se npr. primenjuje u reklamama. Neki proizvod se dovodi u vezu sa nekim veoma izražajnim simbolom. Pritom se često koriste simboli koji su za druge sveti. Preko povezivanja simbola i proizvoda, kod primaoca se budi utisak da će mu pokazani proizvod doneti sreću, slavu, moć, bogatstvo, zdravlje itd. To je jedan vid moderne magije, koja se zasniva na starim metodama. Primalac pritom obično, ipak, zadržava slobodu da ne podleže sugestijama propagandnih stručnjaka.

Međutim, postoje i takve forme magije, pri kojima mag svesno primenjuje natulna sredstva, snage i bića, kako bi nevidljivo i neprimetno vršio uticaj na svoje bližnje ili druge natulne snage i bića. Ovaj prenos se zasniva na rezonanci. Kada jedna violinska struna zatitra, titranje se dalje prenosi na rezonantno telo, ono satitrava i prenosi zvuk dalje. Isto tako se na sliku spoljašnjeg sveta mogu prenositi vibracije nižih ili viših, čoveku još nepoznatih svetova. Ove vibracije se pomoću rezonance često još i pojačavaju i tada izazivaju odgovor. Priroda sveta iz kojeg dolaze ove vibracije, kao i motiv maga i primaoca, konačno određuju da li će čovek dosegnuti viši nivo ili će još više potonuti u materiju.

Koja je razlika između u za zemlju vezane magije i dejstva polja snage bonafidne Duhovne škole?

Praksa prirodnog maga je usmerena na održavanje i pojačavanje snaga koje dejstvuju u prirodi. Za to se, sa ili bez simbola, prizivaju prirodne snage, koje pojačavaju moć prirodnog maga i vezuju za njega njegove pristalice i slušaoce. Na ovaj način nastaje koncentracija prirodnih snaga iz kojih živi mag, a i njegova publika, i uz pomoć kojih se grupa održava.

Pri tome je, kao što je pomenuto, reč o crnoj, beloj ili sivoj magiji. Crna magija znači da mag utiče na druge ljude radi sopstvenih interesa; bela magija, da on to čini iz, po zemaljskim merilima, dobrih i plemenitih motiva; siva magija, da on magijski radi u istraživačke i saznavne svrhe. Objektivno gledano, međutim, sve ove forme magije se kreću u okviru ograničenja prolazne prirode. One se ne zasnivaju na unutrašnjoj slobodi, koja nastaje preko živuće povezivanja sa prvobitnim nebeskim kraljevstvom. U tom smislu one nemaju šta da rade i nemaju udela na putu oslobodjenja, koji se preko Bratstva života ukazuje čovečanstvu. Prirodna magija se zasniva na zemaljskim snagama. Gnostička magija je oslobodilačka životna praksa, koja nastaje kada čovek počne da se oslobađa vladavine prirodnih snaga. Snage koje se u ovom procesu osloboduju, nisu usmerene na pojedinca ili na neku malu grupu, već su tu kako bi celokupno čovečanstvo povele u fazu višeg razvoja. Zbog toga one primaocu i ostavljaju slobodu da razmotri ovaj viši životni cilj, i ako želi, može ovim putem. Gnoza se, dakle, ne upravlja kao obnovljenim i ojačanim zemaljskim vezivanjima. Bonafidna Duhovna škola se isključivo upravlja ka tome da ukaže na novi život i put koji vodi ka njemu.

Neki magovi upotrebljavaju simbole, kako bi uticali na svet sa one strane. U svetskoj literaturi nalazimo bezbrojne primere za to. Ovaj nepoznati svet je i u modernom vremenu mnogima postao posebno interesantan. Ovim temama se bave, pre svega, moderna literatura i filmska industrija. Poznate su priče o Aladinovoj čarobnoj lampi, koja svom vlasniku daje moć nad duhom, i o Faustu koji je uz pomoć magijskih znakova prizvao moćnog zemaljskog duha. Simboli su u ovim pričama materijalne stvari, koje su po svojoj strukturi analogne natulnim bićima i snagama. Ko poznaje vrstu jednog takvog natulnog bića, može ga uz pomoć simbola, koji poseduje analognu strukturu, prizvati ili na njega uticati, jer je svet natulnog povezan sa svetom čulnih organa. Zbog toga mag formira vezu, koja dovodi čulne organe u kontakt sa natulnim. Simbol može biti jedna takva spona. Ali i mirisi biljaka, figure, rituali i zvuci mogu služiti kao posrednici.

Međutim, kada se mag dovede u stanje u kome mu se uz pomoć simbola prizvano biće javi, on se tada sa njim povezuje. U najgorem slučaju on se od njega više ne može odvojiti. Natulno biće postaje njegov gospodar, a on sam njegovo oruđe lišeno sopstvene volje.

Nijedan se ozbiljan čovek, koji ide duhovnim putem kako bi služio čovečanstvu, neće baviti ovakvim metodama. U principu nema razlike da li se natulna bića i snage prizivaju sa „dobrom“ ili „zlom“ namerom. Oni utiču na Ja i vezuju ličnost za svoj ograničeni svet. Ovo delovanje Ja se isprečava na putu ujedinjenja sa božanskim Duhom, čak i kada je Ja veoma kultivisano i u potpunosti se stavlja u službu napaćenog čovečanstva.

Ako postoje ljudi, koji putem misli, osećanja i impulsa volje pokušavaju da vrše uticaj na svoje bližnje, bilo preko simbola ili „viših“ snaga i bića, kako se od njih zaštititi? Svaki čovek može od toga da se zaštiti tako što živi čisto, trezveno i realno se odnosi prema stvarnosti. Onaj ko se ne zanosi egzaltacijama, ko se ne izlaže drogama i ekstremnom intelektualizmu, osećajnim i voljnim situacijama, takvim dejstvima ne daje mogućnost rezonancije. Pre svega je važno steći jednu sposobnost razlikovanja šta je uobrazilja a šta stvarnost. Postoje individualne predstave u vezi sa željama ili strahovima koje mogu postati tako jake da na čoveka deluju poput glasova, poput delujućih prilika. On tada veruje da je pod spoljašnjim magijskim uticajem, a zapravo te fenomene sam stvara. Dakako, na takve halucinacije se tada mogu prikazati i magijske sile. Zbog toga je toliko važno da čovek ove halucinacije prepozna kao snage iz sopstvenog bića. Tek tada on preseca mogućnost ovog prikazivanja. Čovek na duhovnom putu, pak, ima uz trezveni smisao za realnost i oslobodilačke snage, koje iz njegovog istinskog jastva i iz oslobodilačkog polja snage Duhovne škole, postepeno postaju delotvorne. U ovim snagama postaje moguća spoznaja šta je uobrazilja, a šta realnost, šta je snaga zrcalne sfere, a šta oslobodilačka snaga. Bića zrcalne sfere se postepeno razgolićuju i čine nedelotvornim. Filozof Jamblih (oko 250 – 325 god. naše ere) kaže o magiji: „Jedna zahteva svetlost duše, svetlost koja odbija i isključuje sve što je telesno i prirodno; druga vrsta vodi ka sknavljenju duše. Prva je sjedinjenje sa božanskom iskrom u nama, izvorom snage dobrog; druga je odnos sa silama ove prirode, sa demonima i elementalima, koji čoveka potčinjavaju i vode ka medijumstvu i tako, korak po korak ka duševnom i moralnom propadanju“ (izvor: Jamblichus „De Mysteriis“, str. 100).

Source:

<https://www.lectoriumrosicrucianum.hr/hr/artikel/simboli-i-magija>